

Tužitelj je protiv naprijed navedenog rješenja tuženika podnio tužbu u kojoj navodi da je tuženik 17. veljače 2016. izdao potvrdu o pravu puta za cijelo administrativno područje Općine Privlaka te je tužitelj 20. travnja 2016. izvršio plaćanje naknade za pravo puta za 2016. godinu. Dana 1. srpnja 2016. tuženik je otvorio postupak inspekcijskog nadzora radi provjere poštivanja odredbi članka 29. ZEK-a odnosno obveza iz Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta. Nadalje, tuženik je pozvao tužitelja da se u roku od 8 dana očituje vezano za navode opunomoćenika Općine Privlaka odnosno da dostavi dokaz o provedenom plaćanju i podatke o odgovornoj osobi tužitelja uz izjavu odgovorne osobe o svim okolnostima vezanim za predmetni inspekcijski nadzor. O zatraženom se tužitelj očitovao. Nakon toga tuženik donosi rješenje pozivom na odredbu članka 139. Zakona o općem upravnom postupku. Smatra da tuženik nije imao zakonsku osnovu za donošenje rješenja o izvršenju potvrde o pravu puta jer potvrda o pravu puta koja je izdana infrastrukturnom operatoru pod uvjetima propisanim ZEK-om nije upravni akt već se radi o uvjerenju o čemu je ovaj Sud već zauzeo shvaćanje u predmetnima pod poslovnim brojem: Us-12493/2009 i Us-3173/2010. Ovdje se radi o uvjerenju pa nema mjesta njegovom izvršenju. Nadalje smatra da je pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje jer je tužitelj za sve čestice za koje je izdana potvrda o pravu puta broj: 8111, a koje se nalaze u vlasništvu ili pod upravom Općine Privlaka, naknadu platio. Predlaže da se usvoji tužbeni zahtjev te poništi rješenje tuženika.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da je točno da izdana potvrda o pravu puta nije upravni akt kojim bi se u upravnom postupku odlučivalo o kakvom pravu, obvezi ili pravnom interesu stranaka u upravnom postupku. Međutim, sukladno odredbi članka 28. stavka 4. ZEK-a tužitelj je obavezan plaćati upravitelju općeg dobra ili vlasniku nekretnine naknadu za pravo puta. Stoga je tužitelju bilo poznato da inspektor sukladno odredbi članka 112. stavak 1. točka 8. ZEK-a ima ovlaštenje narediti usklađivanje obavljanje djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga s odredbama ZEK-a. Inspektor je postupajući po zahtjevu Općine Privlaka pokrenuo postupak inspekcijskog nadzora te je utvrdio da tužitelj propuštanjem plaćanja zakonske naknade za pravo puta postupa suprotno odredbama Zakona. Smatra da su neosnovani navodi tužitelja kako bi naknadu za pravo puta trebalo izvršiti samo za one čestice za koje se s povjerenjem u zemljišne knjige moglo utvrditi da je Općina Privlaka upisana kao vlasnik. Predlaže tužbeni zahtjev odbiti.

Općina Privlaka iako uredno pozvana, nije Sudu dostavila odgovor na tužbu.

Tužbeni zahtjev je osnovan.

Iz obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da je ono doneseno u izvršenju rješenja tog istog tijela klasa: UP/I-344-03/15-11/435, urbroj: 376-10/SV-15-2(HP) od 23. studenoga 2015. kojim je tužitelju naloženo da se očituje posjeduje li izgrađenu elektroničko komunikacijsku mrežu, elektroničko komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu na administrativnom području Općine Privlaka, da dostavi kompletni geodetski elaborat za katastar vodova, za cjelokupnu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu, za trase kabelske kanalizacije, trase kabela u zemlji bez kabelske kanalizacije i trase nadzemnih kabela na administrativnom području Općine Privlaka kao i popunjenu Tablicu 1. iz Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta za sve čestice administrativnog područja Općine Privlaka na kojima je izrađena njegova elektronička komunikacijska infrastruktura i druga povezana oprema kao i izvatke iz zemljišnih knjiga za sve katastarske čestice na kojima je ta infrastruktura i druga povezana oprema izgrađena. Ovo pod prijetnjom izricanja odgovornoj osobi izvršenika novčane kazne u iznosu od 50.000,00 kn.

Proizlazi dakle da se osporenim rješenjem izvršava akt kojim se tužitelj poziva na dostavu određenih dokaza odnosno određene dokumentacije pa se ovdje ne radi o izvršenju upravnog akta kojeg donosi inspektor elektroničkih komunikacija kojim se stranci nalaže

neka obveza u postupku provođenja inspekcijskog nadzora po odredbama Zakona o elektroničkim komunikacijama. Stoga akt od 23. studenoga 2015., koji se osporenim rješenjem izvršava, ne može biti predmetom izvršenja a niti se izvršava na način kakvog ima u vidu odredba članka 139. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09.) jer se radi o postupovnom pitanju, pozivu za dostavu određenih dokaza odnosno dokumentacije.

Također niti potvrda o pravu puta na koju se tuženik poziva u osporenom rješenju ne može biti predmetom izvršenja kakvog ima u vidu naprijed navedena odredba Zakona o općem upravnom postupku. Ovo iz razloga jer su predmet izvršenja u upravnom postupku upravni akti kojim je javnopravno tijelo odlučilo o pravu, obvezi ili pravnom interesu stranke u upravnoj stvari, a potvrda o pravu puta to nije, o čemu je ovaj Sud već zauzeo shvaćanje u nizu svojih odluka, na koje pravilno upire tužitelj u tužbi.

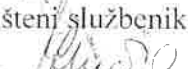
Slijedom navedenog valjalo je temeljem odredbe članka 58. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj 20/10., 143/12., 152/14. i 94/16.) odlučiti kao u izreci ove presude.

Odluka o objavi presude u „Narodnim novinama“ temelji se na odredbi članka 14. stavka 8. Zakona o elektroničkim komunikacijama.

U Zagrebu 2. ožujka 2017.

Predsjednica vijeća
Marina Kosović Marković, v.r.

Za točnost otpavka - ovlaštení službenik

Tanja Nemčić

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	17.3.2017. 9:48:49	
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.	
034-07/16-01/39	-04	
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.
437-17-3	spis	0

d1895922

